

How to design a library that makes kids want to read

Michael Bierut at TEDNYC

link: www.ted.com/talks/michael_bierut_how_to_design_a_library_that_makes_kids_want_to_read
download video: https://download.ted.com/talks/MichaelBierut_2017S-480p-en.mp4
download audio: https://download.ted.com/talks/MichaelBierut_2017S.mp3

Michael Bierut at TEDNYC

How to design a library that makes kids want to read

So there's this thing called the law of unintended consequences. I thought it was just like a saying, but it actually exists, I guess. There's, like, academic papers about it. And I'm a designer. I don't like unintended consequences. People hire me because they have consequences that they really intend, and what they intend is for me to help them achieve those consequences. So I live in fear of unintended consequences. And so this is a story about consequences intended and unintended.

I got called by an organization called Robin Hood to do a favor for them. Robin Hood is based in New York, a wonderful philanthropic organization that does what it says in the name. They take from rich people, give it to poor people. In this case, what they wanted to benefit was the New York City school system, a huge enterprise that educates more than a million students at a time, and in buildings that are like this one, old buildings, big buildings, drafty buildings, sometimes buildings that are in disrepair, certainly buildings that could use a renovation. Robin Hood had this ambition to improve these buildings in some way, but what they realized was to fix the buildings

Майкл Биерүт at TEDNYC

Хүүхдүүдэд ном унших хүсэл төрүүлэм номын санг хэрхэн барих вэ?

Тэгэхээр санаандгүй үр дүнгийн хууль гэж нэг юм байдаг. Би үүнийг зүгээр л хэллэг байх гэж бодсон, гэтэл ийм зүйл үнэхээр байдаг юм байх. Бүр эрдэм шинжилгээний онол хүртэл байдаг. Би дизайнер мэргэжилтэй. Надад санаандгүй үр дүн таалагддаггүй. Хүмүүст хүрэхийг хүссэн үр дүн байдаг болохоор намайг ажилд авдаг, мөн тэдний зорилго нь намайг тэдгээр үр дүнг гаргахад туслуулах. Тиймээс би санаандгүй, зорилгогүй үр дүн гаргахаас айдаг. Энэ бол санаатай ба санаандгүй үр дагаврын тухай түүх.

Надаас Robin Hood хэмээх байгууллага тусламж хүсэн холбогдов. Robin Hood нь Нью-Йоркийн гайхалтай хүмүүнлэгийн байгууллага, нэр нь юу өгүүлж байгааг хийдэг. Тэд баян хүмүүсээс авснаа ядууст өгдөг. Энэ удаа тэд нэгэн зэрэг сая гарам сурагчдад хүрч нөлөөлдөг Нью-Йорк хотын боловсролын системд нэмэр оруулахыг хүссэн. Яг үүн шиг байшингууд дотор: хуучин барилгууд, том барилгууд тухгүй барилгууд мөн заримдаа эвдрэлтэй барилгууд, засвар үнэхээр хэрэгтэй газруудад хичээл заадаг. Robin Hood эдгээр барилгуудыг сайжруулах хүсэлтэй байсан ч тэдний анзаарсан нэг зүйл бол барилгуудыг

would be too expensive and impractical. So instead they tried to figure out what one room they could go into in each of these buildings, in as many buildings that they could, and fix that one room so that they could improve the lives of the children inside as they were studying. And what they came up with was the school library, and they came up with this idea called the Library Initiative. All the students have to pass through the library. That's where the books are. That's where the heart and soul of the school is. So let's fix these libraries.

So they did this wonderful thing where they brought in first 10, then 20, then more architects, each one of whom was assigned a library to rethink what a library was. They trained special librarians. So they started this mighty enterprise to reform public schools by improving these libraries. Then they called me up and they said, "Could you make a little contribution?" I said, "Sure, what do you want me to do?" And they said, "Well, we want you to be the graphic designer in charge of the whole thing." And so I thought, I know what that means. That means I get to design a logo. I know how to design that. I design logos. That's what people come to me for. So OK, let's design a logo for this thing. Easy to do, actually, compared with architecture and being a librarian. Just do a logo, make a contribution, and then you're out, and you feel really good about yourself. And I'm a great guy and I like to feel good about myself when I do these favors.

So I thought, let's overdeliver. I'm going to give you three logos, all based on this one idea. So you have three options, pick any of the three. They're all great, I said. So the basic idea was these would be new school libraries for New York schools, and so the idea is that it's a new thing, a new idea that needs a new name. What I wanted to do was dispel the idea that these were musty old

засварлах нь хэт үнэтэй бөгөөд тохиромжгүй байсан юм. Оронд нь тэд аль болох олон барилга сонгон барилга бүрээс ганц өрөөг сонгоод, тэр өрөөгөө засч сайжруулах болсон. Ийнхүү анги дотор сурч буй сурагчдын орчинг сайжруулахаар шийдсэн юм. Ийнхүү тэд номын сангуудыг сонгож, "Номын Сангийн Идэвх" хэмээх санаачлагыг үндэслэсэн юм. Сурагч болгон номын сангаар дамжин явах хэрэгтэй. Тэнд номнууд байдаг. Энд сургуулийн зүрх, үндэс нь байдаг. Тэгэхээр номын сангуудыг засварлая.

Тэдний хийсэн гайхалтай зүйл нь эхлээд 10, 20, дараа нь бүр олон архитекторуудыг цуглуулж, номын сан гэж юу болохыг бодох даалгавар өглөө. Тусгай номын санчдыг бэлтгэв. Ингээд номын санг сайжруулсны үндсэн дээр улсын сургуулиудыг хөгжүүлэх нүсэр ажиллагаа эхэллээ. Над руу залгахдаа тэд "Хувь нэмэр оруулж болох уу?" гэсэн. Би "Тиймээ, юу хийлгэхийг хүсч байна?" гэхэд "Бид таныг бүх зүйлийг хариуцсан график дизайнер болохыг хүсч байна" гэж надад хэлсэн. Энэ юу гэсэн үг вэ гэдгийг мэдэж байсан. Би лого зохиох хэрэгтэй гэсэн үг. Би яаж хийхээ мэднэ. Би лого хийдэг хүн. Тиймээс л хүмүүс над дээр ирдэг. За тэгээд энэ зүйлд лого зохиоцгооё гээд эхлэв. Хийхэд хялбар л даа, архитектор эсвэл номын санчтай харьцуулвал. Зүгээр л лого бүтээгээд, хувь нэмэр оруулаад ажил дуусаа. Мөн чи өөрөөрөө бахархах болно. Би үнэхээр дажгүй залуу бөгөөд хүнд туслан өөрөөрөө бахархах дуртай хүн.

Тиймээс, би арай илүүг хийе гэж бодсон. Би та нарт энэ нэг санаан дээр тулгуурласан 3 лого үзүүлэе. Та нар 3 сонголтоос нэгийг нь сонгоно. Бүгд л маш сайн гэж би хэлсэн. Гол утга нь Нью-Йорк хотын сургуулиуд шинэ номны сантай болно, энэ нь шинэ нэр хэрэгтэй шинэ санаа. Миний хүссэн зүйл бол эдгээр нь хуучирсан, хүмүүс ороод

libraries, the kind of places that everyone is bored with, you know, not your grandparents' library. Don't worry about that at all. This is going to this new, exciting thing, not a boring library.

So option number one: so instead of thinking of it as a library, think of it as a place where it is like: do talk, do make loud noises. Right? So no shushing, it's like a shush-free zone. We're going to call it the Reading Room.

That was option number one. OK, option number two. Option number two was, wait for it, OWL. I'll meet you at OWL. I'm getting my book from the OWL. Meet you after school down at OWL. I like that, right? Now, what does OWL stand for? Well, it could be One World Library, or it could be Open. Wonder. Learn. Or it could be -- and I figure librarians could figure out other things it could be because they know about words. So other things, right? And then look at this. It's like the eye of the owl. This is irresistible in my opinion.

But there's even another idea. Option number three. Option number three was based actually on language. It's the idea that "read" is the past tense of "read," and they're both spelled the same way. So why don't we call this place The Red Zone? I'll meet you at the Red Zone. Are you Red? Get Red. I'm well Red.

(Laughter)

I really loved this idea, and I somehow was not focused on the idea that librarians as a class are sort of interested in spelling and I don't know.

(Laughter)

уйддаг номын сан байсанг мартуулж, эмээ өвөөгийн чинь номын сан биш гэж харуулах байлаа. Үүний талаар санаа зоволтгүй. Энэ нь шинэ сэтгэл догдолмоор зүйл бөгөөд уйдмаар номын сан биш.

Тэгэхээр эхний сонголт: Энгийн номын сан гэж бодохын оронд хүмүүс ярилцдаг, чимээ гаргадаг газар гэж бод. "Чшш чимээгүй" гэдэггүй газар. Бид үүнийг Уншлагын Өрөө гэж нэрлэе.

Энэ эхний санаа байлаа. Одоо 2-р санаа нь. 2-р сонголт бол, хүлээгээрэй, Шар Шувуу. Шар Шувууд уулзъя. Шар Шувуунаас би номоо авна, Сургуулийн дараа Шар Шувуунд тааръя. Надад таалагдаж байна, тиймээ? Тэгвэл энэ юу гэсэн үг вэ? (OWL) Нэг (О) Ертөнцийн (W) Номын Сан (L) эсвэл Нээ (О) Бод (W) Сур (L) эсвэл номын санчид илүү үгийн баялагтай учир ямар нэгэн зүйл бодоод олчих байх. Өөр зүйлс, тиймүү? Үүнийг хардаа, яг л шар шувууны нүд шиг. Энэ миний бодлоор татгалзашгүй.

Гэхдээ дахиад нэг санаа байгаа. 3-р сонголтыг хэл зүй дээр суурилсан. "Уншсан" гэдэг нь "Унших" гэдгийн өнгөрсөн цаг гэсэн санаа, гэхдээ Англиар ижилхэн бичигддэг. Тэгвэл бид энэ газрыг "Уншсан Бүс" гэвэл яасан юм? Ушсан Бүст уулзая. Чи Ушсан уу? Унш л даа. Би сайн уншдаг.

(Инээд)

Надад энэ санаа үнэхээр таалагдсан, мөн би нөгөө санаа болох номын санчид үг үсэглэл сонирхдог хүмүүс гэдэгт нэх сонирхолгүй болсон. Мэдэхгүй ээ

(Инээд)

But sometimes cleverness is more important than spelling, and I thought this would be one of those instances. So usually when I make these presentations I say there's just one question and the question should be, "How can I thank you, Mike?" But in this case, the question was more like, "Um, are you kidding?" Because, they said, the premise of all this work was that kids were bored with old libraries, musty old libraries. They were tired of them. And instead, they said, these kids have never really seen a library. The school libraries in these schools are really so dilapidated, if they're there at all, that they haven't bored anyone. They haven't even been there to bore anyone at all. So the idea was, just forget about giving it a new name. Just call it, one last try, a library. Right? OK. So I thought, OK, give it a little oomph? Exclamation point? Then -- this is because I'm clever -- move that into the "i," make it red, and there you have it, the Library Initiative. So I thought, mission accomplished, there's your logo. So what's interesting about this logo, an unintended consequence, was that it turned out that they didn't really even need my design because you could type it any font, you could write it by hand, and when they started sending emails around, they just would use Shift and I, they'd get their own logo just right out of the thing. And I thought, well, that's fine. Feel free to use that logo. And then I embarked on the real rollout of this thing -- working with every one of the architects to put this logo on the front door of their own library. Right?

So here's the big rollout. Basically I'd work with different architects. First Robin Hood was my client. Now these architects were my client. I'd say, "Here's your logo. Put it on the door." "Here's your logo. Put it on both doors." "Here's your logo. Put it off to the side." "Here's your logo repeated all over to the top." So everything was going swimmingly. I just was saying, "Here's your

Заримдаа ухаанлаг байх нь үсэглэхээс илүү чухал бөгөөд үүнийг би тэдгээрийн нэг жишээ гэж бодсон. Ихэнхдээ би илтгэл тавихдаа ганц асуулт байдаг гэж боддог. Энэ нь "Би яаж талархалаа илэрхийлэх вэ, Маяк?" Гэхдээ, энэ удаа тавьсан асуулт нь "Чи тоглоод байна уу?" байсан. Учир нь тэд хэлэхдээ энэ их ажлын оршил утга нь хүүхдүүд хуучинсаг номын сангаас уйддаг нь гэсэн. Хүүхдүүд бүгд залхсан. Харин эдгээр хүүхдүүд жинхэнэ номын санг харж үзээгүй. Эдгээр сургуулиудын номын сангууд үнэхээр байхгүй болтлоо хуучирсан, тоогдохооргүй юм чинь хэнийг ч уйдаагаагүй. Анхнаасаа л хүн уйдаахаар тэнд байгаа ч гүй. Тэгэхээр шинэ нэр өгөх гэдгээ бүр мөсөн мартах хэрэгтэй. Зүгээр л номын сан гэж нэрлэхэд болно. Тиймүү? За. Би илүү их үзэмж, жавхаа өгөх үү гэж бодсон. Анхаарлын тэмдэг нэмэх үү? Тэгвэл - би ухаалаг учир - үүнийг i руу нь хөдөлгөөд, улаан өнгө оруулаад, ингээд болчихлоо, Номын Сангийн Санаачлага. Тэгээд би даалгавар дууслаа, лого чинь энэ байна гэсэн. Сонирхолтой нь энэ лого бол санамсаргүй үр дүн байсан бөгөөд тэдэнд миний загвар хэрэггүй болж таарсан. Учир нь үүнийг ямар ч фонтоор эсвэл бүр гараараа ч бичиж болно, мөн и-майл явуулж эхлэхдээ shift + 1 дээр дараад өөрсдийнх нь лого хадгалсан газраас нь гараад ирнэ. Тэгээд би за зүгээрээ, миний логог хэрэглэж болно шүү гэсэн. Тэгээд би үүнийг түгээх гэж ажиллаж эхэлсэн, бүх архитектортой уулзан өөрсдийнх нь номын сангийн хаалган дээр энэ логог тавих гэж, тийм үү?

Түгээлт нь ямар вэ гэхээр, ерөнхийдөө би өөр өөр архитекторуудтай ажиллана. Эхлээд Robin Hood миний үйлчлүүлэгч байсан бол одоо энэ архитекторууд. Би "Энэ танай лого, хаалган дээрээ тавь" "Энэ лого чинь байна, бүх хаалган дээр тавь." "Энэ танай лого, хажууханд нь тавьчих." "Энэ танай лого, тааз хүртэл бичигдсэн." гээд л. Бүх зүйл саадгүй явж

logo. Here's your logo."

Then I got a call from one of the architects, a guy named Richard Lewis, and he says, "I've got a problem. You're the graphics guy. Can you solve it?" And I said, OK, sure." And he said, "The problem is that there's a space between the shelf and the ceiling." So that sounds like an architectural issue to me, not a graphic design issue, so I'm, "Go on." And Richard says, "Well, the top shelf has to be low enough for the kid to reach it, but I'm in a big old building, and the ceilings are really high, so actually I've got all this space up there and I need something like a mural." And I'm like, "Whoa, you know, I'm a logo designer. I'm not Diego Rivera or something. I'm not a muralist." And so he said, "But can't you think of anything?" So I said, "OK, what if we just took pictures of the kids in the school and just put them around the top of the thing, and maybe that could work." And my wife is a photographer, and I said, "Dorothy, there's no budget, can you come to this school in east New York, take these pictures?" And she did, and if you go in Richard's library, which is one of the first that opened, it has this glorious frieze of, like, the heroes of the school, oversized, looking down into the little dollhouse of the real library, right? And the kids were great, hand-selected by the principals and the librarian. It just kind of created this heroic atmosphere in this library, this very dignified setting below and the joy of the children above.

So naturally all the other librarians in the other schools see this and they said, well, we want murals too. And I'm like, OK. So then I think, well, it can't be the same mural every time, so Dorothy did another one, and then she did another one, but then we needed more help, so I called an illustrator I knew named Lynn Pauley, and Lynn did

байлаа. Би зүгээр л "Энэ лого чинь байна" гэж хэлж байсан.

Тэгээд би нэг архитектороос дуудлага авлаа. Ричард Левис нэртэй залуу "Надад асуудал байна. Чи графикийн залуу юм чинь шийдэж чадах уу?" гэсэн. "Ок, асуудалгүй" гэлээ. Тэр "Асуудал бол тавиур болон таазны хооронд зай байна" гэсэн. Надад график дизайнаас илүү архитекторын асуудал шиг санагдсан. Тэгээд би "Үргэлжлүүл дээ" гэхэд, "Дээд тавиур нь хүүхдүүд хүрч болохоор намхан байх хэрэгтэй. Гэхдээ барилга маань том, хуучин учраас хэт өндөр таазтай. Ийм их зай байгаа болохоор надад ханын зураг шиг юм хэрэгтэй байна" гэлээ. "Хүүх, би чинь лого зохиодог хүн. Би бол Диего Ривера шиг зураач биш, би ханын зураг зурдаг хүн биш" гэж би хэллээ. Тэр "Гэхдээ чи санаа олж болохгүй юу?" "Зүгээр сургуулийн хүүхдүүдийн зургийг аваад зай байгаа газраа тавьбал яаж байна? Бүтэж магадгүй шүү дээ" гэлээ. Миний эхнэр зурагчин хүн, би түүнд "Дороти, энд төсөв алга. Чи зүүн Нью-Йоркт ирээд зураг аваад өгөөч?" гэж асуусан. Тэгээд тэр ирсэн, хамгийн эхэнд нээгдсэн хэдийн нэг болох Ричардын номын санд оронгуут сургуулийн баатруудыг дүрсэлсэн гайхалтай ханын зургууд байгаа. Их том бөгөөд номын сан буюу хүүхэлдэйн байшин руу харсан байдалтай, тиймүү? Шилдэг хүүхдүүдийг удирдлагууд болон номын санч нь өөрсдөө сонгосон. Шууд л номын санд нэг баатарлаг уур амьсгал үүсгэж байсан, доорхи хүүхдүүдийн хүндлэл ба дээрхи хүүхдүүдийн баяр.

Мэдээж бусад сургуулийн номын санчид үүнийг хараад бид ч гэсэн ханын зураг хүсч байна гэсэн. Би за л гэж хэллээ. Миний бодлоор сургууль болгонд ижилхэн зураг байж болохгүй, тэгээд Дороти дахин нэг зураг, мөн дахиад зураг авсан, гэхдээ бидэнд нэмэлт тусламж хэрэгтэй байв. Тэгэхээр би таньдаг Линн

these beautiful paintings of the kids. Then I called a guy named Charles Wilkin at a place called Automatic Design. He did these amazing collages. We had Rafael Esquer do these great silhouettes. He would work with the kids, asking for words, and then based on those prompts, come up with this little, delirious kind of constellation of silhouettes of things that are in books. Peter Arkle interviewed the kids and had them talk about their favorite books and he put their testimony as a frieze up there. Stefan Sagmeister worked with Yuko Shimizu and they did this amazing manga-style statement, "Everyone who is honest is interesting," that goes all the way around. Christoph Niemann, brilliant illustrator, did a whole series of things where he embedded books into the faces and characters and images and places that you find in the books. And then even Maira Kalman did this amazing cryptic installation of objects and words that kind of go all around and will fascinate students for as long as it's up there.

So this was really satisfying, and basically my role here was reading a series of dimensions to these artists, and I would say, "Three feet by 15 feet, whatever you want. Let me know if you have any problem with that." And they would go and install these. It just was the greatest thing.

But the greatest thing, actually, was -- Every once in a while, I'd get, like, an invitation in the mail made of construction paper, and it would say, "You are invited to the opening of our new library." So you'd go to the library, say, you'd go to PS10, and you'd go inside. There'd be balloons, there'd be a student ambassador, there'd be speeches that were read, poetry that was written specifically for the opening, dignitaries would present people with certificates, and the whole thing was just a delirious, fun

Паулэе гэх зураачийг дуудсан. Линн хүүхдүүдийн гайхамшигтай зургууд зурсан. Мөн би Автомат Дизайны Чарлс Вилкин гэх залуу руу залгасан. Тэр гайхалтай зургийн нийлбэрүүд хийсэн. Бидэнд Рафиел Эскүер эдгээр том сүүдэр дүрс зургуудыг хийж өгсөн. Тэр хүүхдүүдтэй ажиллан, тэднээс үгс асууж тэдгээр санаан дээр тулгуурлан ямар нэг замбараагүй төрлийн номон дээрх зүйлсийн дүрст зураг хийж байсан. Петер Аркл хүүхдүүдээс яриа авч тэдний дуртай номын түүх болон сэтгэгдлийг нь ханын зураг болгон тавьсан. Дизайнер Стифан Сагмаястер Юуко Шимизутай хамтарч нэгэн гайхалтай зурагт номны өгүүлбэр бичсэн, "Шударга хүн болгон сонирхолтой." Энэ зураг нь өрөөг битүү тойрдог. Кристоф Ниеманн, маш мундаг зураач их олон зүйлс хийсэн. Тэр хүмүүсийн царай болон номонд гардаг зүйлсийн дүрд номыг орлуулан зурсан. Бүр Майра Калман нэгэн гайхалтай нууцлаг угсралт хийсэн нь эд юмс, үгс болон төрөл бүрийн зүйлс ханан дээр байрлаж байхдаа сурагчидыг гайхшруулдаг.

Энэ бүгд үнэхээр урамтай байсан, ерөнхийдөө миний үүрэг нь хэмжээсийг бүтээлчдэд хэлж өгөх бөгөөд би тэдэнд "90:460 см хэмжээнд хүсснээ хий, ямар нэг асуудал байвал надад хэлээрэй" гэдэг. Тэгээд л тэд эдгээрийг хананд байршуулна. Үнэхээр хамгийн сайхан зүйл.

Үнэндээ хамгийн гоё нь байж байгаад л надад илгээмжээр өнгөт цаасаар хийсэн урилга ирдэг. "Та шинэхэн номын сангийн нээлтэнд уригдлаа" гэсэн бичигтэй. Жишээ нь PS 10 сургуулийн номын сан, дотогшоо нь ороход шаар болон сурагчдын төлөөлөл, хүмүүс илтгэл тавьна, зөвхөн нээлтэнд зориулагдсан шүлгүүд, хүмүүсийг сертификатаар шагнана, бүх зүйл солиотой, зугаатай үдэшлэг мэт байсан. Тиймээс би ийм юманд явах их дуртай

party. So I loved going to these things. I would stand there dressed like this, obviously not belonging, and someone would say, "What are you doing here, mister?" And I'd say, "Well, I'm part of the team that designed this place." And they'd said, "You do these shelves?" And I said, "No." "You took the pictures up above." "No." "Well, what did you do?" "You know when you came in? The sign over the door?" "The sign that says library?"

(Laughter)

"Yeah, I did that!" And then they'd sort of go, "OK. Nice work if you can get it." So it was so satisfying going to these little openings despite the fact that I was kind of largely ignored or humiliated, but it was actually fun going to the openings, so I decided that I wanted to get the people in my office who had worked on these projects, get the illustrators and photographers, and I said, why don't we rent a van and drive around the five boroughs of New York and see how many we could hit at one time. And eventually there were going to be 60 of these libraries, so we probably got to see maybe half a dozen in one long day. And the best thing of all was meeting these librarians who kind of were running these, took possession of these places like their private stage upon which they were invited to mesmerize their students and bring the books to life, and it was just this really exciting experience for all of us to actually see these things in action. So we spent a long day doing this and we were in the very last library. It was still winter, because it got dark early, and the librarian says, "I'm about to close down. So really nice having you here. Hey, wait a second, do you want to see how I turn off the lights?" I'm like, "OK." And she said, "I have this special way that I do it." And then she showed me. What she did was she turned out every light one by one by one by one, and the last light she left on was the light that illuminated the kids' faces, and she

байсан. Би тэнд нээх хамааралгүй мэт ингэж хувцаслаад зогсож байхад хэн нэгэн ирээд "Та энд юу хийж байгаа юм?" гэхэд би "Үнэндээ би энэ газрын загварыг гаргасан хүмүүсийн нэг" гэвэл "Та эдгээр тавилгуудыг хийдэг юм уу?" "Үгүй", "Дээр байгаа зургуудыг авсан юм уу?" "Үгүй" "Тэгээд юу хийсэн юм?" "Та орж ирэхдээ харсан уу? Хаалган дээрх тэмдэг?" "Номын сан гэсэн тэмдэг үү?"

(Инээд)

"Тиймээ, би тэрийг хийсэн!" тэгээд тэд "Аан заа. Болж л байвал сайхан ажил" гэдэг. Эдгээр жижиг нээлтүүд дээр очих үнэхээр урамтай байсан, үл тоомсорлогдож эсвэл басамжлуулсан ч гэсэн, үнэндээ их зугаатай байсан. Тиймээс би эдгээр ажилд оролцсон хүмүүс, зураачид болон зурагчдыг оффис дээрээ уриад, хэдүүлээ нэг тэргээр Нью-Йоркын 5 дүүргээр тойрч хэдийнх нь ард гарч чадахаа үзвэл яасан юм гэж асуусан. Удалгүй ийм номын сангууд 60 болохоор болж бид нэг өдөрт магадгүй 6 номын сан үзэх болсон. Хамгийн сайхан нь эдгээр газруудыг бараг л ажиллуулж, эзэмшиж байсан номын санчидтай уулзаж тэдний хувийн тайзыг өөрчлөн сурагчдаа гайхшруулан, номыг жинхэнэ болгоход нь урих байлаа. Эдгээр явцыг харсан бидний бүгдэд үнэхээр сэтгэл догдлуулсан туршлага болсон. Тэгээд бид бүтэн өдөр номын сан үзээд сүүлийнх дээр нь ирсэн. Өвөл байсан болохоор эрт харанхуй болдог байсан, тэгээд номын санч нь "Би хаах гэж байна. Та нартай уулзах таатай байлаа. Хүлээгээрэй, та нар намайг гэрлээ унтраахыг харах уу?" гэсэн. Би "Тэгье" гэхэд "Энийг хийдэг онцгой арга байдаг юм." тэгээд тэр надад харууллаа. Түүний хисэн зүйл нь бүх гэрлийг нэг нэгээр нь унтраагаад сүүлийнхийг нь асаалттай орхисон нь хүүхдүүдийн зургийг гэрэлтүүлдэг гэрэл байв. Тэр "Энэ миний орой болгон хамгийн сүүлд унтраадаг гэрэл, учир нь

said, "That's the last light I turn off every night, because I like to remind myself why I come to work."

So when I started this whole thing, remember, it was just about designing that logo and being clever, come up with a new name? The unintended consequence here, which I would like to take credit for and like to think I can think through the experience to that extent, but I can't. I was just focused on a foot ahead of me, as far as I could reach with my own hands. Instead, way off in the distance was a librarian who was going to find the chain of consequences that we had set in motion, a source of inspiration so that she in this case could do her work really well. 40,000 kids a year are affected by these libraries. They've been happening for more than 10 years now, so those librarians have kind of turned on a generation of children to books and so it's been a thrill to find out that sometimes unintended consequences are the best consequences.

Thank you very much.

би ажилдаа яагаад ирснээ санах дуртай." гэсэн.

Би энэ бүх зүйлийг эхлүүлэхдээ зүгээр л ухаанлаг байж лого хийгээд шинэ нэр гаргах зорилготой байсныг санаж байна уу? Энэхүү санаадгүй эцсийн үр дүнд би гавьяаг нь авахыг хүсч, туршлагаа болгож бодохыг хүссэн ч би чадахгүй. Би зөвхөн урдахь алхмаа л, гар хүрэх газраа л харсан. Гэтэл бүр их хол зайд номын санч хүн бидний ажлын явцад бүтээсэн олон төрлийн үр дүнгээс урам зоригийн эх үүсвэрээ авч байсан. Тэр ажлаа илүү сайн хийх болж. Жилд 40,000 хүүхдүүд эдгээр номын сангуудын нөлөөнд байдаг. Энэ нь арваас илүү жил үргэлжилж байгаа бөгөөд тэдгээр номын санчид хүүхдүүдийг номтой нөхөрлөхөд тусалсан. Тиймээс заримдаа санаандгүй үүссэн үр дагаврууд хамгийн сайхан үр дүн байдгийг олж мэдэх үнэхээр миний сэтгэлийг хөдөлгөсөн юм.

Маш их баярлалаа.

TED Talks recordings are owned by TED. Audio and video files, transcripts and/or information about a speaker, are licensed via Creative Commons license (CC BY-NC-ND 4.0 International), which means that certain TED Content may be used for personal and/or educational purposes as long as the license terms and TED Talks Usage Policy are followed.